

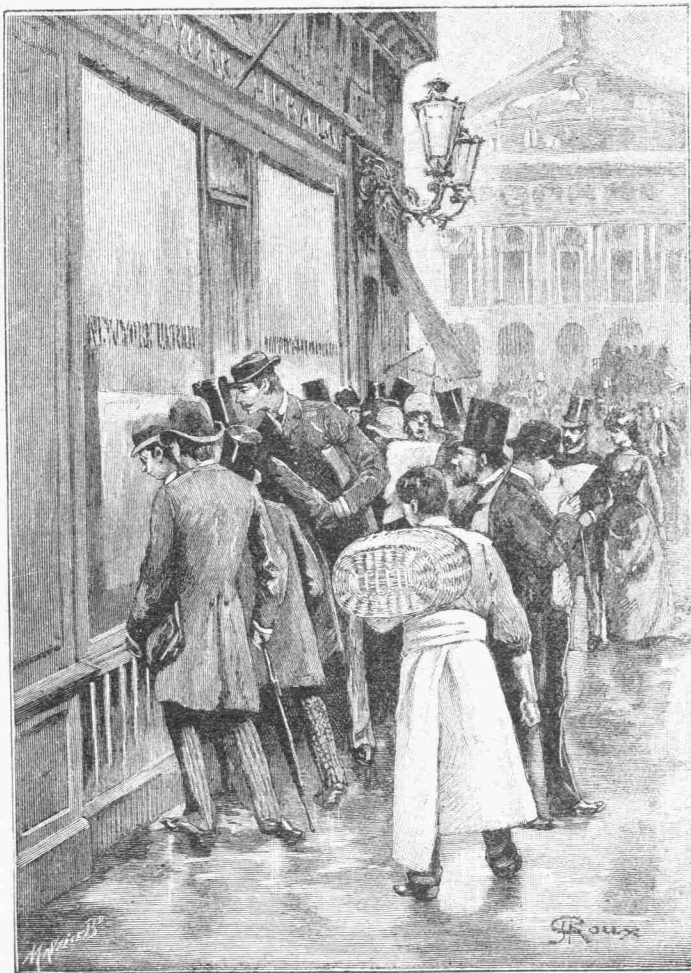
ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια ἴδε σελ. 145.

Ἐφημερίς τις τῆς Φιλαδελφείας, ὁ Ledger, ἔδημοσίευσε κατὰ πρῶτον τὴν ἐπομένην εὐ-
τράπελον σημείωσιν :

« Ἀναμφιβόλως οἱ μέλλοντες ἀγο. ασταὶ τῶν

νικᾶς ἀξιώσεις ἀλλ' οὐδὲν ἐξηγεί. Πλὴν δὲ τού-
του σοβαροὶ ἄνδρες δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν
νὰ θεωρήσωσι πιθανὴν τὴν σύγκρουσιν πρὸς κο-
μήτην τοιοῦτον. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πα-

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης (σελ. 162).

ἀρκτικῶν χωρῶν ἐξ ὑπολογισμῶν προεῖδον ὅτι
κάποιος κομήτης μὲ στερεὸν πυρῆνα μέλλει προσ-
εχῶς νὰ συγκρουσθῇ πρὸς τὴν γῆν κατὰ το-
οῦτον τρόπον, ὥστε ἐκ τῆς συγκρούσεως νὰ προ-
έλθωσιν αἱ γεωγραφικαὶ καὶ μετεωρολογικαὶ
ἀλλοιώσεις, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ ὅρος ἐκεῖνος τῆς
διακηρύξεως.»

Ἡ φράσις ἦτο ὁμολογουμένως σχοινοτενής,
ὥς ἐμπρέπει εἰς φρασιολογίαν ἔχουσαν ἐπιστημο-

ράλογον ἐφαίνετο ὅτι ἡ ἑταιρία θὰ ἐστηρίζετο
ποτέ εἰς ὑπόθεσιν ἀπλῆν ἐνδεχομένης συγκρού-
σεως.

« Μήπως τυχὸν ἔγραφε τὸ Δέλτα τῆς Ν. Αὐ-
ρηλίας, ἡ νέα ἑταιρία ὑποθέτη ὅτι ἡ μετακί-
νησις τῶν ἡμεριῶν θὰ δυνηθῇ ποτε νὰ ἐπι-
φέρῃ μεταβολὰς εὐνοϊκὰς εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν
κτῆσεών της ;

— Καὶ διατὶ ὅχι, ἀφοῦ ἡ κίνησις αὕτη μετα-

βάλλει τὸν παραλληλισμὸν τοῦ ἄξονος τοῦ ἡμετέρου πλανήτου; παρετήρησεν ἡ γερμανικὴ ἡμερίς «Ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἀμβούργου».

— Καὶ τῷ ὄντι, ἀπήντησεν ἡ «Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις» τῶν Παρισίων, μήπως ὁ Ἀδεμάρ ἐν τῷ συγγράμματί του *Περὶ τῶν ἀναστατώσεων τῆς θαλάσσης* δὲν ἐγνωμάτευσεν ὅτι, ἡ μετακίνησις τῶν ἡμεριῶν, συνδυαζομένη μετὰ τῆς πολυχρονίου κινήσεως τοῦ μεγάλου ἄξονος τῆς τροχιάς τῆς Γῆς εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐπιφέρῃ σὺν τῷ χρόνῳ ἀλλοιώσεις εἰς τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῶν διαφόρων σημείων τῆς γήινης ἐπιφανείας καὶ εἰς τὰς συσσωρεύσεις τοῦ πάγου εἰς τοὺς δύο πόλους αὐτῆς;

— Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε βέβαιον. ἀντέλεξεν ἡ «Ἐπιθεώρησις τοῦ Ἐδιμβούργου». Ἀλλὰ καὶ τοῦτου τεθέντος, δὲν ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα δώδεκα χιλιάδων ἐτῶν μέχρις οὗτο ὁ Βέγας ἕνεκα τοῦ φαινομένου τοῦτου κατασταθῇ ὁ πολικὸς ἡμῶν ἀστὴρ καὶ ἐπομένως μεταβληθῇ τὸ κλίμα τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν;

— Τότε λοιπόν, ἀνταπήντησε τὸ Dagblad τῆς Κοπενάγης, ἃς περιμένη ἡ ἑταιρία μετὰ δώδεκα χιλιάδας ἐτῶν τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων. Ἀλλὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδὲ λεπτόν ἃς μὴ ῥιψοκινδυνεύσωμεν!

«Ὅμως καὶ ὁρθὴ ἂν ᾦτο ἡ γνώμη τοῦ Ἀδεμάρ, ἣν ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις υἱοθέτησεν, ἡ Ἐκμεταλλευτικὴ ἑταιρία τοῦ Βορείου πόλου δὲν ἐστήριξε πιθανώτατα τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ βέβαιον δ' εἶνε, ὅτι οὐδεὶς κατάρθωσε νὰ μάθῃ τί ἐσήμαινεν ὁ ὅρος ἐκεῖνος τῆς περιεπαλήτου διακηρύξεως, οὐδ' ὑποία τις ᾗτο ἡ μέλουσα κοσμικὴ μεταβολὴ τὴν ὑποίαν ὑπηνίστατο.

Πληροφορίας περὶ τούτων ἠδύναντο βεβαίως νὰ παράσχῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς νέας ἑταιρίας καὶ εἰδικώτερον ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

Ἀλλ' ὁ Πρόεδρος ᾗτο ἄγνωστος! Ἀγνωστοὶ δ' ἐπίσης καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκείνου. Ἀγνωστος δ' ᾗτο προσέτι καὶ ἡ προέλευσις τῆς διακηρύξεως, ἣτις εἶχε προσαχθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κήρυκος τῆς Ν. Υόρκης, ὑπὸ τινος Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ, ἐκ Βαλτιμόρης τιμίου ἐμπόρου ὀνίσκων, πράκτορος τοῦ ἐν Νέᾳ Γῇ ἐμπορικῷ οἴκῳ Ἀρδρινελλ καὶ Σας.

Προφανῶς ὀπισθεν αὐτοῦ ἄλλοι ἐκρύπτοντο. Παρ' αὐτοῦ, ἀφωνοτέρου ὄντος, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας, τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις του παστῶν ἰχθύων, οὐδεμίαν πληροφορίαν κατάρθωσαν ν' ἀποσπάσωσι καὶ οἱ ἐπιδεικνύτατοι καινοθῆραι, ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐκμεταλλευτικὴ τοῦ Βορείου Πόλου ἑταιρία ᾗτο τόσο ἀνώνυμος, ὥστε

οὐδὲν ὄνομα προσώπου ἠδύναντο νὰ συνδέσωσι πρὸς αὐτήν· δηλονότι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἀνωνυμίας.

Καίτοι ὅμως οἱ λαθόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπέμενον νὰ κρύπτονται ἐπιμελῶς ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἐδηλοῦτο εὐκρινῶς καὶ σαφέστατα ἐν τῇ διακηρύξει τὴν ὑποίαν ἐξέπεμψαν ἀνά τὸν κόσμον.

Σκοπὸν δ' εἶχον νὰ λάβωσι πλήρη κυριότητα τοῦ μέρους ἐκείνου τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, ὅπερ περιφερικῶς ὀρίζεται ἐκ τῆς 84ης μοίρας Β. πλάτους καὶ τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον κατέχει ὁ Βόρειος Πόλος.

Ἄλλως δ' ἀκριβέστατον ᾗτο ὅτι οἱ μάλιστα προσεγγίσαντες τὸ ἀπρόσιτον τοῦτο σημεῖον ἐκ τῶν νεωτέρων ἐρευνητῶν, ὁ Πάρρυ, ὁ Μάρκχαμ, ὁ Λόκγουντ καὶ ὁ Βραΐναρ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερβῶσι τὴν 84ην μοῖραν. Περὶ τῶν λοιπῶν ἐν ταῖς ἀρκτικαῖς θαλάσσαις ναυσιπόρων οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γείνη, διότι οὐτοί μόνις ἐφθασαν εἰς πλάτος κατὰ πολὺ κατώτερον, ἀπὸ τῆς 76 μοίρας μέχρι τῆς 82^ο, 15'. Ὅθεν μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ 25' μεταξὺ τοῦ σημείου (83^ο, 35') ἐνθα ὁ Λόκγουντ καὶ ὁ Βραΐναρ ἔθεσαν πρῶτοι τὸν πόδα καὶ τῆς 84ης μοίρας, ὡς διελαμβάνεν ἡ διακηρύξις, ἡ Ἐκμεταλλευτικὴ τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρία δὲν ἐσφετεριζέτο τὰς ὠφελείας προγενεστέρων ἀνακαλύψεων. Ἡ ἐπιχειρήσις αὐτῆς περιελάμβανεν ἔδαφος ἀπολύτως παρθένον, ἐφ' οὗ πού τις ἀνθρώπου οὐδέποτε ἐπάτησεν.

Περὶ δὲ τῆς ἐκτάσεως τοῦ τμήματος τοῦτου τῆς γήινης σφαίρας, τοῦ ὀριζομένου ἐκ τοῦ 84ου παραλλήλου, σημειωτέα ταῦτα:

Αἱ ἀπὸ τῆς 84^ο μέχρι τῆς 90^ο εἰς μοῖραι διδούσι πρὸς 60 μίλια ἐκάστη ἀκτῖνα τριακοσίων ἐξήκοντα καὶ διάμετρον ἐπτακοσίων εἴκοσι μιλίων. Ἡ περιφέρεια ἐπομένως αὐτῶν εἶνε δύο χιλιάδων διακοσίων ἐξήκοντα μιλίων, τὸ δ' ἐμβαδὸν τετρακοσίων ἐπτὰ χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων εἰς στρογγύλον ἀριθμὸν.

Δηλαδὴ περίπου τὸ $\frac{1}{10}$ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης· κτήμα σεβαστῆς ἀληθῶς ἐκτάσεως.

Τὸ ἔγγραφον τῆς Ἑταιρίας, ὡς εἶδομεν, ἔθεν ἐπίσης τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ χώραι αὗται ἄγνωστοι ἔτι γεωγραφικῶς καὶ μὴ ἀνήκουσαι εἰς οὐδένα, ἀνῆκον εἰς πάντας. Πιθανόν αἱ πλεῖσται τῶν Δυνάμεων νὰ μὴ ἐσκέφθησαν ποτὲ νὰ διεκδικήσωσι δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν· ἐνδεχόμενον ὅμως ᾗτο τὰ ὅμορα κράτη νὰ θεωρήσωσι τὰς χώρας ταύτας ὡς τὴν φυσικὴν προέκτασιν τῶν κτήσεων των πρὸς βορρᾶν καὶ ἐπομένως ν' ἀσκήσωσιν ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα κυριότητος. Αἱ ἀξιώσεις δ' αὗται θὰ ᾗσαν τόσο μαῖλλον βασιμοί, ὅσον αἱ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν γενομέναι ἀνακαλύψεις ὠφείλοντο κυ-

ρίως εἰς τολμηροὺς ἐρευνητάς, πολίτας τῶν κρατῶν ἐκείνων. Ἐνεκα τούτου ἡ Ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῆς νέας Ἐταιρίας προσεκάλει τὰς Δυνάμεις νὰ προσαγάγωσι τοὺς τίτλους των καὶ νὰ λάβωσι τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος. Ὅπως ἂν ᾗ, οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν Ἐταιρίαν ἐπανειλημμένως ἐδήλουν ὅτι ἀφ' οὗ πᾶς ἐξ ἀδικαιρέτου συγκύριος κτήματός τινος δικαιοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν διανομὴν, εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀντιτείνῃ κατὰ τῆς ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησεως τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου κτήματος.

Τὰ Κράτη τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα, ὡς ὁμῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑπέκειντο ἀμφισβήτησιν, ἦσαν ἔξ: ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἀγγλία, ἡ Δανιμαρκία, ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, ἡ Ὁλλανδία καὶ ἡ Ρωσσία. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα Κράτη ἠδύναντο νὰ προβάλωσιν ἀπαιτήσεις ὑπὲρ ἐαυτῶν, στηριζόμενα εἰς ἀνακαλύψεις γενομένας ὑπὸ θαλασσοπόρων καὶ ἐρευνητῶν, οἵτινες ἦσαν πολῖται τῶν κρατῶν ἐκείνων. Οὕτως, ἡ Γαλλία ἠδύνато νὰ παρεμβῇ, διότι τινὰ τῶν τέκνων της μετέσχον πλόων, σκοπούντων τὴν κατακτησὶν χωρῶν περὶ τὸν Πόλον· εἰς τοὺτους συγκαταλέγεται ὁ γενναῖος ἐκεῖνος Βελλό, ὅστις, ἐν ἔτει 1853, ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου Βήτσου, κατὰ τὸν πλοῦν τοῦ *Φοίνικος* ἀποσταλέντος πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ Ἰωάννου Φραγκλίνου. Ὁμοίως ὁ ἰατρός Ὁκτάβιος Παβό, ἀποθανὼν τῷ 1884, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Σαβίνην. Πῶς δὲ νὰ λησμονήσωμεν τὸν Μαρτίνον, τὸν Μαριμέ καὶ τὸν Βραβαί, μετὰ τῶν λοιπῶν τολμηρῶν συντρόφων των, οἵτινες τῷ 1838—1839 προεχώρησαν μέχρι τῶν θαλασσῶν τῆς Σπιτζβέργης; Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ Γαλλία δὲν ἔκρινε ποσῶς ἐπίκαιρον ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην, βιομηχανικὴν μᾶλλον οὐσαν ἢ ἐπιστημονικὴν, καὶ ἐγκατέλιπε τὸ μερίδιόν της ἐκ τοῦ πολιτικοῦ πλακοῦντος, εἰς ὃν αἱ ἄλλαι δυνάμεις ἐκινδύνευον νὰ θραύσωσι τοὺς ὀδόντας των. Ἰσως εἴχε δίκαιον οὕτω κρίνουσα.

Τὸ αὐτὸ ἐπραξε καὶ ἡ Γερμανία ἣτις καίτοι ἔχουσα εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, ἀπὸ τοῦ 1671, τὸν πλοῦν εἰς Σπιτζβέργην τοῦ ἐξ Ἀμβούργου Φρειδερίκου Μάρτενς καὶ κατὰ τὸ 1869—1870 τὰς ἀποστολάς τῆς *Γερμανίας* καὶ τῆς *Ἀρσής* κυβερνωμένων ὑπὸ τοῦ Κόλδερβεῦ Ἐγεμαν, οἵτινες παραπλεύσαντες τὰς Γροιλανδικὰς ἀκτὰς, ἀνῆλθον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Βίσμארκ, δὲν ἐνομίσειν ὅμως λυσιτελεῖς, μεθ' ὅλας τὰς λαμπράς ταύτας ἀνακαλύψεις, νὰ ζητήσῃ τὴν αὐξήσιν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας δι' ἐνὸς τεμαχίου τοῦ Πόλου.

Ἐπίσης καὶ ἡ Αὐστρία καίτοι ἦτο κυρία τῆς γῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ κειμένης πρὸς βορρὰν τῶν Σιβηρικῶν παραλίω.

Ἡ δ' Ἰταλία, οὐδὲν ἔχουσα δικαίωμα παρεμβάσεως, δὲν παρενέβη καὶ ἄς μὴ φανῇ τοῦτο ἀπίθανον.

Συγκύριοι ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν καὶ οἱ Σαμογέται τῆς Ἀσιατικῆς Σιβηρίας, καὶ οἱ Ἑσκιμῶι, οἵτινες οἰκοῦσι τὰς βορειοτάτας χώρας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Γροιλανδίας, τοῦ Λαβραδῶρ, τοῦ πολυνήσου Βάφιν Πάρου, τῶν Ἀλεούτων νήσων καὶ τέλος οἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τσουχτῆς κατοικοῦντες τὴν πρῶν Ῥωσσικὴν Ἀλάσκαν, ἣτις ἀπὸ τοῦ 1867 συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν κτήσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας. Οἱ λαοὶ ὅμως οὗτοι ἀληθῶς καὶ ἀναμφισβητήτως αὐτόχθονες τῶν βορείων χωρῶν, δὲν ἐμελλον νὰ ἔχωσι ψῆφον εἰς τὸ ζήτημα. Ἐπειτα τίνι τρόπῳ οἱ δυστυχεῖς οὗτοι θὰ ἠδύναντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν προκηρυχθέντα πλειστηριασμὸν καὶ διὰ τίνος νομίματος θὰ κατόρθουν νὰ πληρώσωσι τὸ ἐκπλειστηρίασμα; διὰ κογχυλῶν, δι' ὀδόντων θαλασσίων ἐλεφάντων, ἢ δι' ἐλαίου φωκῶν; Καὶ ὅμως ἀνῆκε κἄπως καὶ εἰς αὐτοὺς, ὡς πρῶτους καταλαβόντας, ἡ χώρα ἡ μέλλουσα νὰ ἐκπλειστηριασθῇ. Ἀλλὰ.... Ἑσκιμῶι! Τσουχτῆ! Σαμογέται!.... Οὕτε κἂν τοὺς ἠρώτησαν.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος!

Β'.

Ὅπου οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἀγγλίας, Ὁλλανδίας, Σουηδίας, Δανίας καὶ Ρωσσίας παρουσιάζονται εἰς τὸν ἀναγνώστην.

Τὸ ἔγγραφον ἦτο ἄξιον ἀπαντήσεως. Πράγματι δὲ ἂν ἡ νέα ἐταιρία ἀπέκτα τὰς ἀρκτικὰς χώρας, αὗται θὰ ἀπέβαινον ἰδιοκτησίαι τῆς Ἀμερικῆς ἢ ἀκριβέστερον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῶν ὁποίων ἡ πλήρης ζωτικότητος ὁμοσπονδία ἀπαύστως τείνει πρὸς αὐξήσιν. Ἦδη πρό τινων ἐτῶν ἀξιόλογον τμήμα τοῦ Νέου Κόσμου εἴχε προστεθῇ εἰς τὰς κτήσεις της, διὰ τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Ρωσσίας παραχωρήσεως τῶν βορειοδυτικῶν χωρῶν ἀπὸ τῶν βορείων Κορδιλιέρων μέχρι τοῦ Βεριγκείου πορθμοῦ. Δὲν ἦτο λοιπὸν πιθανὸν ὅτι αἱ ἄλλαι δυνάμεις θὰ ἐβλεπον εὐχάριστος τὴν νέαν ταύτην προσάρτησιν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν εἰς τὴν ὁμοσπονδιακὴν δημοκρατίαν.

Ἐν τούτοις ὡς ἐλέχθη, διάφορα κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας — τὰ μὴ ὁμορα πρὸς τὰς χώρας ἐκείνας — ἀπεποιήθησαν νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν παράδοξον ταύτην δημοπρασίαν τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἰς ἄκρον ἀβέβαια καὶ ἀόριστα ἐφαίνοντο εἰς αὐτά. Μόνοι δ' αἱ δυνάμεις, τῶν ὁποίων αἱ κτήσεις προσεγγίζουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον πρὸς τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην μοῖραν, ἀπεφάσισαν νὰ ἐνασκήσωσι τὰ δικαιώματά των

διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰδικῶν πληρεξουσίων· ἀλλ' ὡς θὰ ἴδωμεν, δὲν ἐνόουν νὰ γείνωσιν ἀγορασταὶ τῶν ἐκπλειστηριαζομένων χωρῶν ὑπεράνω ποσοῦ σχετικῶς μετρίου, καθόσον ἐπρόκειτο περὶ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἡ κατοχὴ θὰ ἦτο ἴσως ἀδύνατος. Ἡ ἁπλῆτος ὁμως Ἀγγλία ἐθεώρησε καθήκον της νὰ παράσχη εἰς τὸν πράκτορά της πίστωσιν ὅπως οὖν σπουδαίαν. Σημειωτέον δ' ὅτι ἡ παρὰχώρησις τῶν περὶ τὸν Πόλον χωρῶν οὐδαμῶς ἠπέλει τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν καὶ οὐδεμία ἐμελλε νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῆς διεθνὲς περιπλοκή. Ὁ ἀρχικαγγελλάριος τῆς Γερμανίας οὐδὲ κἄν συνέσπασε τὰς δασείας ὁφρὺς του εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο.

Ὅθεν ἔμενον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ συναγωνισμοῦ ἡ Ἀγγλία, ἡ Δανία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία καὶ ἡ Ρωσσία, αἵτινες ἐμελλον νὰ υπερθεματίσωσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν πλειστηριασμῶν ὑπαλλήλου τῆς Βαλτιμόρης, εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα δὲ ἐμελλε νὰ κατακυρωθῇ τὸ σκουφοειδὲς τοῦ παγωμένου πόλου ἄκρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπορικὴ ἀξία ἦτο λίαν ἀμφισβητήσιμος. Τὰ ἰδιαίτερα δὲ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἕκαστον τῶν πέντε εὐρωπαϊκῶν κρατῶν προέβαλλε, δικαιολογοῦν τὴν ἀξίωσίν του, ὅπως ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γείνη ἡ κατακυρώσις δύνανται νὰ διατυπωθῶσιν ἐν τοῖς ἐξῆς.

Ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, κυρία τοῦ Βορείου ἁκρωτηρίου, κειμένου πέραν τῆς 70ῆς μοίρας, δὲν ἀπέκρυψε ποσῶς ὅτι ἐθεώρει ἐαυτὴν ὡς ἔχουσιν τὰ ἐπικρατέστερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀπεράντων χωρῶν, αἵτινες ἐκτείνονται μέχρι τῆς Σπιτζβέργης, καὶ ἐκεῖθεν μέχρις αὐτοῦ τοῦ Πόλου. Καὶ τῷ ὄντι ὁ Νορβηγὸς Χεϊλάου καὶ ὁ διάσημος Σουηδὸς Νόρδενσκιολδ μὴ δὲν εἶχον συντελέσει εἰς τὰς γεωγραφικὰς προόδους κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα; Ἀναμφισβήτητον τοῦτο.

Ἡ δὲ Δανία ἰσχυρίζετο, ὅτι ἦτο ἤδη κυρία τῆς Ἰσλανδίας καὶ τῶν Φερόων νήσων, κειμένων ἐπὶ τῆς γραμμῆς σχεδὸν τοῦ πολιτικοῦ κύκλου, ὅτι εἰς αὐτὴν ἀνήκον αἱ κατὰ τὰ βορειότατα μέρη τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ἰδρυμέναι ἀποικίαι ὡς ἡ νήσος Δίσκο εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ Δάβις, καὶ οἱ σταθμοὶ τοῦ Ὀλσταίνβοργ, τοῦ Πρόθεν, τοῦ Γοδάβν, τοῦ Οὐπερνάβικ ἐν τῇ Βαφινείῳ θαλάσῃ καὶ ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Γροιλανδίας. Πλὴν δὲ τούτου μὴ ὁ διάσημος θαλασσοπόρος Βέριγκ, δανὸς τὸ γένος ὢν, καίπερ διατελὼν τότε εἰς Ῥωσικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν εἶχε διέλθῃ πρῶτος, ἐν ἔτει 1728, τὸν πορθμὸν εἰς ὃν ἐδόθη τὸ ὄνομα του πρὶν ἢ μετὰ δέκα τρία ἔτη μεταβῇ καὶ οἰκτῶς ἀποθάνῃ μετὰ τριάκοντα τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματός του, ἐπὶ τῆς παραλίας νήσου τινός, ἣτις φέρει καὶ αὕτη τὸ ὄνομα του; Καὶ ἐν προγενεστέροις χρόνοις, ἐν ἔτει 1619, μήπως ὁ θαλασσοπόρος Ἰω-

άννης Μούγκ δὲν εἶχεν ἐξερευνησῇ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Γροιλανδίας καὶ ἀνακαλύψῃ πλεῖστα μέρη παντελῶς πρὸ αὐτοῦ ἀγνωστα; Τὰ προβαλλόμενα ἄρα ὑπὸ τῆς Δανίας δικαιώματα πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ἦσαν ἀρκούντως σπουδαῖα.

Ἐπεὶ τῆς Ὀλλανδίας συνηγόρου οἱ ναυτικοὶ της, ὁ Βάρεντζ καὶ ὁ Χέεμσκερκ, οἵτινες ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 15' αἰῶνος εἶχον φθάσῃ μέχρι τῆς Σπιτζβέργης καὶ τῆς Νέας Ζέμβλας, καὶ ὁ Ἰωάννης Μάγεν, ὅστις διὰ τοῦ τολμηροῦ αὐτοῦ πλοῦ πρὸς βορρᾶν ἐν ἔτει 1611, συνετέλεσεν ἵνα ἡ πατρίς του καταλάβῃ τὴν φερώνυμον αὐτῷ νῆσον, κειμένην πέραν τῆς ἐβδομηκοστῆς πρώτης μοίρας Β. πλάτους. Ὅθεν τὸ παρελθόν της ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὸ καθήκον νὰ μετᾶσχῃ τοῦ συναγωνισμοῦ.

Οἱ δὲ Ρῶσσοι προέβαλλον τὸν Ἀλέξιον Τσίρικωφ, ὃν ὑπηρετεῖ ὁ Βέριγκ· τὸν Παυλοῦτσκη, ὅστις κατὰ τὸν ἐν ἔτει 1751 πλοῦν αὐτοῦ προχώρησε πέραν τῶν ὁρίων τῆς Παγωμένης θαλάσσης τὸν πλοίαρχον Μαρίνον Σπάμπεργ, τὸν ἀντιπλοίαρχον Οὐίλλιαμ Οὐάλτων, οἵτινες παραπλεύσαντες κατὰ τὸ 1739 εἰς τὰς ἀγνώστους ταύτας ἀκτὰς, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς ἐξερεύνησιν τῶν κατὰ τὸν πορθμὸν, τὸν χωρίζοντα τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς τούτοις ἕνεκα τῆς θέσεως τῶν Σιβηρικῶν χωρῶν, ἐκτεινομένων ἐπὶ ἑκατὸν εἴκοσι μοιρῶν μέχρι τῶν ἁκρῶν ὁρίων τῆς Καμτσάτσκας, καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ἀπειράντου ταύτης ἀσιατικῆς ἀκτῆς, ἔνθα οἰκοῦσι Σαμογέται, Ἰακοῦται, Τσουντσοὶ καὶ ἄλλα ἔθνη ὑπῆκοα τοῦ κράτους αὐτῶν, δὲν δεσπόζουσιν οἱ Ρῶσσοι τοῦ ἡμίσεως τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ; Ἐπειτα ἐπὶ τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου παραλλήλου καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν ἐνεακοσίων μιλίων ἀπὸ τοῦ Πόλου, δὲν κατέχουσιν τὰς νήσους καὶ τὰς νησίδας τῆς Νέας Σιβηρίας, τὸ πολύνησον τὸ Λιάτκωβ, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18' αἰῶνος; Τέλος, ἀπὸ τοῦ 1764, πρὸ τῶν Ἀγγλων, πρὸ τῶν Ἀμερικανῶν, πρὸ τῶν Σουηδῶν, ὁ θαλασσοπόρος Τσιχατσῶφ δὲν εἶχεν ἀναζητήσῃ πρὸς βορρᾶν διόδον, συντέμνουσαν τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἐτέραν ἡπειρον;

Μετ' ἀκριβῆ δὲ στάθμισιν πάντων τῶν ὑπὲρ ἑκάστου κράτους συνηγορούντων λόγων, προέκυπτεν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον τὸ μέγιστον συμφέρον νὰ προσαρτήσωσιν εἰς τὴν ἐπικρατείαν αὐτῶν τὸ ἀπρόσιτον ἐκεῖνο τμήμα τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Καὶ ἐκεῖνοι ὁμοίως εἶχον πολλὰς ἐπιχειρήσεις νὰ προσπελάσωσιν εἰς αὐτό, ἰδίως διὰ τῶν πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ σέρ Τζῶν Φραγκλίνου ἐκπεμφθεῖσιν ἀποστολῶν ὑπὸ τὸν Γρίνελ, ὑπὸ τὸν Κάιν, ὑπὸ τὸν Χάγες, ὑπὸ τὸν Γρηλλυ καὶ ὑπὸ ἄλλους τολμηροὺς θαλασσοπόρους. Καὶ

ἐκεῖνοι ὁμοίως ἐδικαιοῦντο νὰ προβάλλωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς ἐπικρατείας των, διοικούσης πέραν τοῦ πολικοῦ κύκλου, ἀπὸ τοῦ Βεριγκείου πορθμοῦ μέχρι τοῦ Οὐδσωνίου κόλπου. Πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ χώραι, πᾶσαι αἱ νῆσοι, ἡ Βολλαστών, ἡ Κόκθουρν, ἡ Βάγκς, ἡ Βάφιν, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν πολυπληθῶν νησίδων τοῦ πολυνήσου ἐκείνου, δὲν εἶναι τρόπον τινὰ ἡ συνθέουσα αὐτοὺς προέκτασις μετὰ τῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης μοίρας; Καὶ ἐπειτα, ἂν ὁ Βόρειος πόλος συνέχεται διὰ γραμμῆς στερεᾶς σχεδὸν ἀδιασπᾶστος μετὰ τινος τῶν μεγάλων ἡπείρων τῆς Γῆς. μᾶλλον μετὰ τῆς Ἀμερικῆς συνέχεται ἢ μετὰ τῶν προεκτάσεων τῆς Ἀσίας ἢ τῆς Εὐρώπης. Ὅθεν εὐλογώτατον ἦτο ἡ Ὁμόσπονδος κυβέρνησις ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν προτάσεως περὶ προσκτήσεως τῆς ἐν λόγῳ χώρας πρὸς ὄφελος Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας, ὁμολογουμένως δὲ τὰ δικαιώματα τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τοῦ Βορείου Πόλου δὲν ἦσαν ὅσον τὰ τῶν ἄλλων κρατῶν ἀμφισβητήσιμα.

Ἀναντίρρητον ὅμως ἦτο ὅτι καὶ τὸ Ἠνωμένον βασιλείον τῆς Μ. Βρεττανίας κατέχει ἤδη τὸν Καναδᾶν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν Κολομβίαν, καὶ ὅτι πολυάριθμοι ναυτικοὶ αὐτοῦ εἶχον διακριθῇ εἰς τοὺς ἀρκτικούς πλοῦς. Ὅθεν προέβαλλε δικαίως καὶ τοῦτο ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα, ἀξιοῦν νὰ ποσοαρτήσῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς εἰς τὸ εὐρὺ ἀποικιακὸν αὐτοῦ κράτος. Ὅθεν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες διὰ μακρῶν καὶ μετὰ πάθους ἐπελήφθησαν τῆς συζητήσεως τοῦ ζητήματος.

« Οὐδαμῶς ἀρνούμεθα, ἔγραψεν ὁ ἐπιφανὴς Ἀγγλος γεωγράφος Κλίπτριγκαν ἐν ἄρθρῳ δημοσιευθέντι εἰς τοὺς *Καιροὺς* καὶ μεγίστην παραγαγόντι αἰσθησιν, οὐδαμῶς ἀρνούμεθα ὅτι οἱ Σουηδοί, οἱ Δανοί, οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Ρῶσοι, οἱ Ἀμερικανοί, δύνανται νὰ προβάλλωσι τὰ δικαιώματά των! Ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιτετραμμένον, ἂν μὴ θέλῃ νὰ ἴδῃ ταπεινούμενον τὸ κράτος αὐτῆς, νὰ συναίνεσῃ ὅπως περιέλθωσιν εἰς ἄλλους αἱ πολικαὶ χώραι. Μήπως δὲν ἀνήκει ἡδὴ εἰς αὐτὴν τὸ βόρειον κτῆμα τοῦ Νέου κόσμου; Αἱ δ' ἀποτελοῦσαι καὶ τοῦτο νῆσοι μὴπως δὲν ἀνεκαλύφθησαν καὶ δὲν κατεκτήθησαν ὑπ' Ἀγγλων ἀπὸ τοῦ Οὐίλλουμι, τοῦ ἐν ἔτει 1739 ἐξερευνήσαντος τὴν Σπιτζβέργην καὶ τὴν Νέαν Ζέμβλαν, μέχρι τοῦ Μάκ-Κλύρ, τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον διήλθε τῷ 1853 διὰ τῆς βορειοδυτικῆς διόδου; »

« Ἐπειτα, διεκήρυξεν ἡ *Σημαία* τοῦ Λονδίνου διὰ τοῦ καλάμου τοῦ ναυάρχου Φαίτζ, ὅς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ Φρόβισερ, ὁ Δάβις, ὁ Χαλλ, ὁ Βέϋμουθ, ὁ Οὐδσων, ὁ Βάφιν, ὁ Κούκ, ὁ Ρός, ὁ Πάρρυ, ὁ Βήτσου, ὁ Βέλχερ, ὁ Φραγκλῖνος, ὁ Μύλγραβ, ὁ Σκόρεσβυ, ὁ Μάκ-Κλίντοκ, ὁ Κέν-

νεδυ, ὁ Νάρες, ὁ Κόλλινσων, ὁ Ἀρσερ ἦσαν πάντες ἀγγλοσαξονικῆς καταγωγῆς. Ποῖον δ' ἔθνος δύνανται εὐλογώτερον ἡμῶν νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν μερῶν ἐκείνων τοῦ πόλου, μέχρι τῶν ὁποίων δὲν κατῴρθωσαν νὰ φθάσωσιν οἱ θαλασσοπόροι ἐκεῖνοι; »

« Ἐστὼ! ἀπήντησεν ὁ *Ταχυδρόμος τοῦ Σάν Διέγο* τῆς Καλλιφορνίας, ὅς θέσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν θέσιν καὶ ἀφοῦ ἀπαξ ἐγεννήθη ζήτημα φιλοτιμίας μεταξὺ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, λέγομεν καὶ ἡμεῖς: Ἄν ὁ Ἀγγλος Μάρκχμαν, ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν Νάρες πλοῦ, ἐπροχώρησεν μέχρι τῆς 83°20' Β. πλάτος, οἱ Ἀμερικανοὶ Λόκγουδ καὶ Βραίνερ ὑπερέβησαν αὐτὸν κατὰ 15' τῆς μοίρας καὶ ἀνύψωσαν τὴν ἀστερεόσσαν σημαίαν τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν εἰς πλάτος 83°35'. Εἰς αὐτοὺς λοιπὸν ἀνήκει ἡ τιμὴ ὅτι πλειότερον παντὸς ἄλλου προσήγγισαν εἰς τὸν βόρειον Πόλον! »

Τοιαῦται ἦσαν αἱ διαμειφθεῖσαι ἐκατέρωθεν ἀντεγκλήσεις. Καίτοι δὲ πρῶτοι πάντων ἔτεμον τὴν πρὸς τὸν πόλον ὁδὸν ὁ Βενετὸς Καβῶτ τῷ 1498 καὶ ὁ Πορτογάλος Κορτερεάλ τῷ 1500, ἀνακαλύψαντες τὴν Γροιλανδίαν καὶ τὸ Λαβραδῶρ, οὔτε ἡ Ἰταλία οὔτε ἡ Πορτογαλία ἠθέλησαν νὰ μετᾶσχῃ τοῦ συναγωνισμοῦ, παντελῶς ἀδιαφοροῦσαι εἰς τίνα θὰ περιήρχετο ἡ κυριότης τοῦ Πόλου.

Ὅθεν προεβλέπετο ὅτι ἡ παλὴ θὰ συνήπτετο ζωηροτάτῃ διὰ δολλαρίων καὶ λιρῶν στερλινῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπὶ τῆς διατυπωθείσης προτάσεως ὑπὸ τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας*, τὰ πρὸς τὰς πολικὰς χώρας συνορεύοντα κράτη συνεννοήθησαν πρὸς ἄλληλα, συζητήσαντα τὸ ζήτημα ἐν ἐπιστημονικοῖς καὶ ἐμπορικοῖς συνεδρίοις. Τὸ πόρισμα δὲ τῶν συζητήσεων ἦτο, ὅτι ἐκρίθη συμφέρον νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς πλειοδόται τὰ κράτη ταῦτα εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἥτις προεκλήχθη ὅτι θὰ γείνη ἐν Βαλτιμόρῃ τὴν 3 Δεκεμβρίου, παρέχοντα ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ πληρεξούσιον πίστωσιν μέχρις ὀρισμένου ποσοῦ. Τὸ δ' ἐκπλειστηρίασμα ἐκανονίσθη νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν πέντε λοιπῶν, ἐξαιρέσει δηλαδὴ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, θεωρούμενον ὡς ἀποζημιώσεις ἐπάγουσα τὴν παραίτησιν παντὸς δικαιώματος αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῶν κατακυρωθησομένων χωρῶν.

Ἡ ὑπόθεσις, καίτοι προκαλέσασα ἐν ἀρχῇ συζητήσεις τινάς, συνεβιβάσθη ἐπὶ τέλους, τὰ δ' ἐνδιαφερόμενα κράτη ἐδέχθησαν νὰ γείνη ἡ δημοπρασία ἐν Βαλτιμόρῃ, ὡς εἶχεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας, ὅθεν οἱ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πληρεξούσιοι, φέροντες τὰ πληρεξούσια καὶ τὰς πιστωτικὰς ἐπιστολάς ἀνε-

χώρησαν ἐκ Λονδίνου, Χάγης, Στοκχόλμης, Πετροπόλεως καὶ Κοπενάγης καὶ ἐφθασαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τρεῖς ἐβδομάδας πρὸ τῆς ὠρισμένης διὰ τὴν δημοπρασίαν ἡμέρας.

Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρόνον εἰς μόνος πληρεξούσιος τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρουσιάζετο ἀκόμη, ὁ τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας ἀντιπρόσωπος, ὁ Οὐίλλιαμ Κ. Φόρστερ, ἐκείνος τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐμνημονεῦτο μόνον εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ «Κήρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης» δημοσιευθὲν τὴν 7 Νοεμβρίου ἔγγραφον.

Τῶν δ' Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πληρεξούσιοι εἶχον ἐκλεχθῆ οἱ ἐπόμενοι, τῶν ὁποίων τὸν χαρακτῆρα, ἰδίᾳ ἐκάστου, ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ διαγράψωμεν ἐν συντόμῳ ἐνταῦθα.

Τῆς Ὀλλανδίας μὲν ὁ Ἰάκωβος Ἰάυνσεν ἀρχαῖος σύμβουλος εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας πεντήκοντα τριῶν ἐτῶν, παχὺς, βραχύσωμος, εὐρύτατον ἔχων στῆθος, μικροὺς βραχίονας κοντὰ καὶ ραιβὰ σκέλη, ἐξοφθαλμος, στρογγυλοπρόσωπος, ῥοδοκόκκινος, ἔχων ψαρὰς παραγναθίδας καὶ κόμην δισκοειδῆ — καλὸς ἄνθρωπος, δυσπιστῶν δὲ καὶ πρὸς ἐπιχειρήσιν, τῆς ὁποίας ἡδυνάτει νὰ διαγνώσῃ σαφῶς τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν.

Τῆς δὲ Δανίας ὁ Ἐρικ Βάλδεναν, πρῶτον ὑποδιοικητὴς τῶν Γροιλανδικῶν κτήσεων μετρίου ἀναστήματος, μὲ ὦμους στραβούς, ὀλίγον προγαστῶρ, μὲ ὑπερμεγέθη στρογγύλην κεφαλὴν, μύωψ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ φθείρεται τὸ ἄκρον τῆς ρινὸς του, προστριβόμενον ἀδικλείπτως εἰς τὰ χειρόγραφα καὶ τὰ βιβλία του, ἀκαμπτος καὶ ἀσυμβίβαστος εἰς τ' ἀφορῶντα τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος του, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὡς τὴν νόμιμον κυρίαρχον τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν.

Τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὁ Γιάν Χάραλδ, καθηγητὴς τῆς κοσμογραφίης ἐν Χριστιανίᾳ καὶ εἰς τῶν ἐνθερμοτάτων ὑποστηρικτῶν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νορδενσκιόλδ, γνήσιος τύπος τῶν ἀνδρῶν τοῦ Βορρᾶ, κοκκινωπὸς τὴν ὄψιν, ἔχων κόμην καὶ πώγωνν ξανθοῦ χρώματος, προσμοιάζοντος πρὸς τὸ τῶν ὑπερωρίμων στάχων, θεωρῶν ὡς βέβαιον ὅτι ἡ περιφέρεια τοῦ πόλου, κατεχομένη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῆς Παλαιοκρυσταλλικῆς θαλάσσης, οὐδεμίαν εἶχεν ἄξιαν, τούτου δ' ἐνεκα παντελῶς ἡδιαφόρει διὰ τὴν ἐκβάσιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἣν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος μόνον ὅπως καταδειχθῇ ὅτι καὶ ἡ πατρίς του εἶχε συμφέροντα εἰς τὰς Πολικὰς χώρας.

Τῆς Ρωσσίας ὁ συνταγματάρχης Βόρις Καρκὼφ στρατιωτικὸς ἄμα καὶ διπλωμάτης, ὑψηλός, εὐλύγιστος, μὲ πυκνὴν κόμην, δασύν πώγωνν καὶ μακροὺς μύστακας, μονοκόμματος, μετὰ στενοχωρίας φέρων τὰ πολιτικὰ ἐνδύματα καὶ ἀσυνειδήτως φέρων ἐκάστοτε τὴν χεῖρα εἰς

τὸ πλευρὸν ὡς διὰ νὰ δράξῃ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔφερεν ἄλλοτε, — λίαν περιέργος πρὸ πάντων νὰ μάθῃ τί ἐνέκρυπτεν ἡ πρότασις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρίας, διότι ἐφοβεῖτο πρὸ πάντων μήπως ἐπιφέρῃ ἐν τῷ μέλλοντι διεθνεῖς περιπλοκάς.

Τῆς Ἀγγλίας τέλος, ὁ ταγματάρχης Δόνελαν καὶ ὁ γραμματεὺς του Δὴν Τούδριγκ· ἀμφότεροι οὗτοι ἀντεπροσώπευον πάντας συλλήβδην τοὺς πόθους καὶ τὰς ὁρέξεις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ αὐτοῦ ὀρμέμφута, καὶ τὰς τάσεις του τοῦ νὰ θεωρῇ ὡς ἰδίας, κατὰ φυσικὸν νόμον, πάσας τὰς ἀδεσπότους χώρας τοῦ Βορρᾶ, τοῦ Νότου καὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ. Εἴπερ τις καὶ ἄλλος, γνήσιος τύπος Ἀγγλου, ὁ ταγματάρχης οὗτος Δόνελαν, ὑψηλός, ισχνός, ὀστεώδης, νευρικός, γωνιώδης, μὲ τράχηλον σκολόπακος, φέρων κεφαλὴν Παλμερστώνειον ἐπὶ ὦμων ὀλίγον κυρτῶν μὲ κνήμας στρουθοκαμήλου, ἀνθηρότατος καίτοι ἐξηκοντούτης ἀκατάβλητος — καὶ εἶχεν ἀποδείξῃ τοῦτο κατὰ τὴν διαχάραξιν τῶν πρὸς τὴν Βιρμανίαν συνόρων τῶν Ἰνδιῶν — οὐδέποτε ἐγέλα καὶ ἴσως μάλιστα οὐδέποτε ἐγέλασεν ἐπὶ ζωῆς του. Ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο!... Μήπως γελῶσί ποτε αἱ ἀτμομηχαναί;

Κατὰ τοῦτο ὁ ταγματάρχης διέφερεν οὐσιωδῶς τοῦ γραμματέως του Δὴν Τούδριγκ, νεανίου λαλοῦ, παιδρῶ, φιλοπαίγμονος, μὲ μεγάλην κεφαλὴν, οὐλὴν κόμην, καὶ μικροὺς ἐρρυτιδωμένους ὀφθαλμούς. Σκῶτος τὴν καταγωγὴν, ἦτο γνωστότατος εἰς τὴν πατρίδα του διὰ τὰ σκώμματα του καὶ τὴν στομυλίαν του. Ἀλλὰ, μεθ' ὅλην τὴν ζωνηρότητα τοῦ χαρακτῆρός του δὲν ἐφκίνητο ὀλιγώτερον τοῦ ταγματάρχου Δόνελαν ἀποκλειστικὸς καὶ ἀσυμβίβαστος, προκειμένου περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μάλιστα ἀδικαιολογῆτων.

Οἱ δύο οὗτοι πληρεξούσιοι ἔμελλον προφανῶς νὰ εἴνε οἱ λυσσώδεστατοι ἀντίπαλοι τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρίας. Ὁ Βόρειος πόλος ἀνῆκεν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων, ὥσπερ ὁ δημιουργὸς εἶχεν ἀναθέσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν φροντίδα νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν περὶ τὸν ἄξονά της περιστροφὴν τῆς Γῆς· ἦσαν δ' ἱκανοὶ τὰ πάντα νὰ μετέλθωσιν ἵνα μὴ περιέλθῃ ὁ Βόρειος πόλος εἰς ξένας χεῖρας. Ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν ἐν τέλει ὅτι καίτοι ἡ Γαλλία δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον ν' ἀποστείλῃ οὔτε ἐπίσημον οὔτε ἡμιεπίσημον ἀντιπρόσωπον, Γάλλος τις μηχανικός ὅμως, ὃν ἐν καιρῷ θέλομεν γνωρίσῃ ἦλθεν ἐξ ἀπλῆς «ἐπιστημονικῆς περιεργείας», νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κατὰ τὴν ἀλλόκοτον ταύτην ὑπόθεσιν.

(Jules Verne)

"Ἐπεται συνέχεια